

E. Colonna

Ο άποθανών διάσημος μουσικοδιδάσκαλος

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συμβολική φωτογραφία

ΧΥΧΝΑ ή τύχη, συχνότερον ακόμη το ανθρώπινον τάλαντον, άλλοτε δε και τα δύο όμοι συντελούν εις τὸ νὰ γίνουιν μερικαὶ ἐκπλήξεις προσωρισμέναι νὰ ἔχουν μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Κάποιος ζωγράφος εἶδε τὸ μικρὸ του παιδὶ νὰ κοιμάται ἐπάνω εἰς μίαν καθέκλαν καὶ ἀμέσως συνέλαβε τὴν ἰδεάν νὰ ἀπεικονίσῃ τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος.

Μίαν ἡμέραν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀτελιὲ ἓνας φίλος του ὁ ὁποῖος—θέλων νὰ δείξῃ τὴν εὐφυΐαν του—εἶπεν εἰς τὸν καλλιτέχνην :

— Λαμπρά ἡ ἰδέα σου, ἀγαπητέ μου, ν' ἀναπαραστήσῃς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Ὁ ζωγράφος ἀπεφάσισε τότε νὰ δώσῃ εἰς τὴν εἰκόνα τὸ ὄνομα: «παιδικὴ ἡλικία τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος». Ἡ εἰκὼν ἐγένετο διάσημος καὶ ἐπωλήθη ἀκριβά.

Κατὰ παρόμοιον συνέβη τελευταίως εἰς ἓνα φωτογράφον τῆς Ρώμης, ὅστις μετέβη ὅπως φωτογράφησῃ τὴν βίλλαν Ρώμην. Ἀφοῦ ἐφωτογράφησεν τὸν πρίγκηπα Μπούλβ καὶ τὴν σύζυγόν του, ἠθέλησε κατόπιν νὰ φωτογραφίσῃ καὶ ἓνα πηγάδι ποῦ ἦτο εἰς τὸ μέσον τῆς ἐπαύλεως.

Τὴν στιγμὴν τῆς φωτογραφίσεως ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ πηγάδι ἓνας γάττος καὶ ἐπλύνετο.

Ἡ φωτογραφία ἐθεωρήθη συμβολικὴ (ὁ γάττος δηλ. ἐθεωρήθη ὡς ἀντιπροσωπεύων τὴν διπλωματίαν) καὶ τὰ ἀντίτυπά της πολοῦνται τώρα ἀκριβώτατα.

*

Συνὰδ λφικὴ ἀβρότης

Ἰταλικὸν μουσικὸν περιοδικὸν ἀναγράφει τὸ ἐξῆς χαριέστατον ἀνέκδοτον τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ τῆς Ἰταλίας Ροσσίνι.

Μίαν ἡμέραν, ἐν Παρισίοις εὐρισκόμενος ὁ Ροσσίνι, ἔκαμνε τὸν συνήθη περιπάτον του εἰς τὰ βουλεβάρτα στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ βραχιόνος φίλου του.

Περιεπάτουν ἀμφοτέρω εὐθυμοὶ καὶ ζωηροὶ, ὅτε αἶφνης ὁ φίλος τοῦ μουσουργοῦ ἠσθάνθη τὸν βραχίονα τοῦ τελευταίου ἐρειδόμενον βαρύτερον ἐπὶ τοῦ ἰδιοῦ του, ἐνῶ τὸ βῆμά του κατέστη ἐκτάκτως βραδύ.

Ἐκπληκτος διὰ τὴν ἀτότομον ταύτην μεταβολὴν, στρέφεται καὶ βλέπει τὸν Ροσσίνι χαϊρετίζοντα διὰ θερμῆς χειραψίας ἓνα ἐκ τῶν ἐπίσης μεγίστων συνθετῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸν Μέγερμπερ.

— Τί κάμνετε, ἀγαπητέ διδάσκαλε; Πῶς εἶνε ἡ ὑγεία σας; ἡρώτησεν εὐγενέστατα ὁ Μέγερμπερ.

— Κακά! πολὺ ἄσχημα, ἀγαπητέ μου! ἀπήντησεν ὁ Ροσσίνι διὰ φωνῆς σχεδὸν κλανθιμρᾶς.

Ὁ Μέγερμπερ ἀφοῦ ἠγύχῃ περαστικὰ εἰς τὸν γηραιὸν Ροσσίνι ἀπεμακρύνθη. Καὶ τότε ὁ συνοδευὼν τὸν Ροσσίνι τὸν ἠρώτησε μετὰ περιεργείας :

— Διατί εἶπετε εἰς τὸν Μέγερμπερ ὅτι εἰσθε ἄσχημα καὶ διατί ὑπεκρίθητε τὸν ἀσθενή, ἀφοῦ περιπατεῖτε ζωηρότατος;

Ὁ Ροσσίνι ἐμειδίασε πονηρῶς καὶ μετὰ σιγὴν ὀλίγον στιγμῶν, ἀπήντησε :

— Μάθε, φίλε μου, ὅτι ὁ Μέγερμπερ θὰ ἤρχετο ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν παρουσίαν μου διὰ νὰ ἐκλάμψῃ περισσότερον ἢ ἰδιζή του ἀξία. Τὸ γνωρίζω καλῶς καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ τὸν ἀπογοητεύσω...

*

Ζῶα ἐπὶ σκηνῆς

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ «Σαντεκλαίρ» ἀναμνησθεὶς διάφορα ἄλλα ἔργα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτυχία ἐστηρίχθη εἰς ζῶα παρουσιασθέντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Εἰς ἓνα θεατρικὸν ἔργον, ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Γῆ» ἡ σκηνὴ παριστὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐνὸς κατετισοῦ. Κατωρθώθη νὰ κρατήσῃ τὸς πετεινοὺς καὶ τὰς ὀρνίθας εἰς τὴν σκηνὴν ἀφοῦ προηγουμένως τὰς ἀφίαν νὰ πεινάσῃ καὶ ἐπειτα μόλις ἤρχιζεν ἡ παράστασις ἔρριπταν εἰς διάφορα μέρη κριθάρια καὶ καλαμπόκια. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ρισπὲν τὸ φέρον τίτλον «Πρὸς τὴν δόξαν» ὁ Κοκλὲν ὁ πρεσβύτερος ὑπεδύετο τὸν βοσκὸν, ἀλλὰ τὰ πρόβατά του ἦσαν ψεύτικα. Εἰς τὴν «Δινώραν» ὅμως τοῦ Μέγερμπερ ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἓνα ἀληθινὸν κατσικάκι τὸ ὁποῖον νὰ διαβῇ μίαν μικρὰν ξυλίνην γέφυραν, κάτωθεν τῆς ὁποίας ἔτρεχε νερό.

Τὸ κατσικάκι ἔπαιξε θαυμάσια τὸ μέρος του διότι ἀπὸ τὰ παρασκήνια τοῦ ἐδείκνυναν ἓνα κἀνιστρον γεμάτο μὲ ὠραῖον πράσινο χορτάρι.

Εἰς τὸ θέατρον Καργκανὸ τοῦ Μιλάνου παρουσιάζετο ἀπὸ σκηνῆς μία λέαινα εἰς τὸ ἔργον «Ὁ ἐνάρετος πατέρας» καὶ ἔτρεχε κόσμος καὶ κοσμάκης καθε βράδυν διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ πρωτοφανὲς θέαμα. Εἰς τὸ θέατρον Βαριετὲ τῶν Παρισίων ἐπαίχθη ἓνα ἔργον τοῦ Δεζωζιέ ἡ «Μαῖμου ποῦ κλέβει» εἰς τὸ ὁποῖον πρωτηγωνίστει ἓνας πύθηκος καλὰ γυμνασμένος.

Ὅταν παρεστάθῃ εἰς τὸ Μιλάνον ὁ «Ἐρως» τοῦ Μαντσόττι, ἔφεραν ἐπίτηδες ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον ἓνα μεγάλον ἐλέφαντα διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν παράστασιν.

Ἡδὴ, ὁ Ροσσὴν ἀπέλλαξε τὸ θέατρον ἀπὸ τὰ ζῶντα ζῶα, ὧν ἄλλως τε ἡ ἐκγύμνασις ἵνα ὑποδύωνται τοὺς ρόλους τῶν ἀτήτει κόπου, καὶ εἰσέγαγε τὴν μετεμψέουσιν τῶν ἡθοποιῶν εἰς ζῶα, ἀπεδείχθη δὲ ὅτι τὰ μὴ μὲνται πολὺ καλῶ.

*